

II.

Ние започваме съ най-познатитѣ, макаръ и не най-проститѣ операции, а именно съ тѣзи, чрезъ които изъ тѣлото се изваждатъ разни предмети, попаднали случайно въ него.

Че децата, а понѣкога и възрастнитѣ, често поглъщатъ разни предмети, като напримѣръ монети, игли, копчета и др., за това, вѣрвамъ, всѣки е чувалъ. Ако тия предмети сж навлѣзли въ стомаха, нещастieto не е голѣмо. Лошо е ако тѣ се задрѣстятъ въ тѣсния хранопроводъ, който съединява устата съ стомаха. Първо, тѣзи неочаквано поглънати нѣща могатъ да запушатъ хранопровода и да не пропусчатъ храната да отива въ стомаха. Въ такъвъ случай човѣкъ се излага да умре отъ гладъ. Второ, ако поглънатиятъ предметъ е остъръ, той драще, промушва или прорѣзва хранопровода, а това влѣче следъ себе си голѣми нещастия.

Лѣкаритѣ сж измислили инструменти, съ които понѣкога сполучватъ да изваждатъ попаднали въ хранопровода предмети. Често пѣти тѣзи предмети не могатъ да се уловятъ и съ най-добритѣ инструменти. Въ такъвъ случай лѣкаритѣ, за да спасятъ човѣка, прибѣгватъ до ножа. Като знаятъ точно, де се намира хранопроводътъ, тѣ, като разрѣзватъ кожата и всичко, което се намира между кожата и хранопровода, постепенно достигатъ до него, разрѣзватъ го, изваждатъ задрѣстения предметъ, зашиватъ всички разрѣзи и човѣкътъ е спасенъ.

Още по-голѣма опасностъ представятъ предмети, попаднали въ гърлото или дихателната тржба. Ако тѣзи предмети сж голѣми, човѣкъ веднага умира отъ задушаване. Само ако въ сжщия моментъ се случи тамъ лѣкаръ, който да разрѣже грѣкляна и да извади предмета, — само тогава човѣкътъ може да се спаси отъ явна смъртъ.

Такива операции лѣкаритѣ-хирурзи често правятъ при болестъта дифтеритъ.

Дифтеритъ е една отъ най-опаснитѣ детски болести, при която въ гърлото се появяватъ ципици, които, попаднатъ ли въ дихателната тржба, се сгъстяватъ и я запушватъ, така че въздухътъ не може да влиза въ бѣлия дробъ. Въ този моментъ и дума не може да става за лѣкуване. Трѣбва да се избави детето отъ задушаване. Затова лѣкарътъ разрѣзва дихателната тржба подъ запушеното съ ципици мѣсто, за да може въздухътъ свободно да минава въ бѣлия дробъ. Следъ като опасността отъ задушаване е избѣгната, продължаватъ да лѣкуватъ самата болестъ съ лѣкарства и други сръдства.

Като говоримъ за външни предмети, които попадатъ въ човѣшкото тѣло, трѣбва да споменемъ и за иглитѣ, които случайно и у деца и у възрастни тѣй дълбоко се втикатъ въ тѣлото, че не само не могатъ да се извадятъ съ ржка, но дори и не се виждатъ.

Разбира се, тукъ никакви лѣкарства не помагатъ. Трѣбва да се направи дълбоко разрѣзване на мѣстото, дето се е забала иглата.